

[Socialministeren.]

man derefter ikke kunde sætte udenfor, men som var af samme Betydning som de andre Dele af Programmet.

Saaledes er Forholdet, og det er ikke mig, der husker galt; hvis jeg har udtalt mig anderledes, da jeg først havde Ordet, skyldes det en Fejl ved min Tale, ikke ved min Hukommelse, for saaledes var Forholdet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Jeg er i det heldige Tilfælde helt at kunne rette mig efter den højtærede Formands Henstilling, idet jeg baade vil tale om den her foreliggende Sag og fatte mig i Korthed.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der sagde, at jeg ikke vilde forstaa, at det ærede Medlem virkelig ikke maa være saa uretfærdig at give mig Skylden for, at Venstres Stilling i denne Sag er ganske uforstaaelig. Forholdet er dette, at det ærede Medlem Hr. Brorsen vilde komme det ærede Medlem Hr. Julin til Hjælp — hvad man ikke kan fortænke det ærede Medlem Hr. Brorsen i, da Hjælpen var haardt tiltrængt — for at finde et sagligt Grundlag at staa paa. Saa sagde det ærede Medlem Hr. Brorsen, at Venstre vilde Decentralisation, og nu, da det ærede Medlem Hr. Brorsen efter min Forespørgsel forklarer, hvad han forstaa ved Decentralisation, siger han, at det er Bestyrelserne ved Institutionerne, der skal klare disse Forhold. Det vil med andre Ord sige, at der intet Tilsyn skal være. Men hvorfor i al Verden har Venstre saa i sin Betænkning skrevet følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere:

„Mindretallet skal til Slut udtale, at det anser det for en Selvfølge, at Administrationen maa have Indseende med de betydelige offentlige Midler, der forvaltes af de Institutioner, som udøver Særforsorgen.“!

Her siger man udtrykkeligt, at Administrationen skal have Indseende dermed. Nu kommer det ærede Medlem Hr. Brorsen og siger, at der er en Mængde Ting, som man kan overlade til Hjemmenes Bestyrelser selv. Jeg synes, at de to Ting rimer meget daarligt sammen, og det ærede Medlem skylder os en saglig Redegørelse for, hvad Venstre egentlig forstaa ved Decentrali-

sation. Men jeg forstaaer, at det er Mening, at man i dette Tilfælde som i saa mange andre Tilfælde før skal nøjes med Talemaader; men de slaar nu engang ikke til ude i Befolkningen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Brorsen, som stillede et bestemt Spørgsmaal til mig vedrørende Kronesænkningen i 1933, vil jeg gerne svare, at vi for vort Vedkommende kunde med det Valgløfte, vi havde afgivet, naturligvis ikke være med til denne Foranstaltning, som jo var den Tap, hvorefter Forliget drejede sig. Jeg mener om Kronesænkningen i 1933, at det var en kolossal Risiko, man der gav sig ud i. Jeg mener, at denne Sænkning — og det har Aarene, der er gaaet, 1933 og maaske navnlig 1934, vist — har kunnet skabe et vist Liv i Erhvervslivet; men jeg tror, at det er alt for tidligt at tale om Fordelene ved den, naar man ser, hvorledes Landets økonomiske Situation er i Dag, og naar man i øvrigt ser, hvorledes der paa en lang Række andre Omraader kræves økonomiske Foranstaltninger, som i Virkeligheden skal virke i modsat Retning — jfr. Drøftelser, vi har haft for ganske nylig.

Til den højtærede Socialminister vil jeg gerne sige, at Socialministeren har nu sagt, at Grundlaget for Overenskomsten mellem Venstre og Regeringen indeholdt ikke Socialreformen. (*Socialministeren* [Steincke]: Det oprindelige Grundlag). Det oprindelige Grundlag. Det hele gaar meget hurtigt, Hr. Minister. Forholdet er jo det, at den 28. Januar Kl. 10 om Formiddagen blev Lockoutloven forelagt; vi faar den til Behandling den 28., og vi har et Møde den 29., og saa kan man nok se, at det begynder at trække op til et Forlig, og vi ved alle den 29.—30. Januar, at det hele foregaar. Nu siger den højtærede Socialminister, at i det oprindelige aftalte Grundlag mellem de politiske Forhandlere var Socialreformen ikke. Der var en hel Del andre Foranstaltninger; men Socialreformen var der ikke. Saa kommer Socialministeren, man maa formode den 30. Januar, saa vidt man overhovedet kan forstaa det, men det kan naturligvis hurtigt blive oplyst — hele denne Diskussion skyldes jo, at ingen af dem, der har deltaget i Forhandlingerne, til Dato virkelig har villet oplyse selve Grundlaget for hele den Politik, som førtes